

D. URZĄDZENIA WÓD GAZOWYCH.

Za sprawdzenie wytrzymałości zbiorników włącznie z próbą wodnią, sprawdzenie zaworów bezpieczeństwa i zwrotnych 35 zł.

§ 2. Właściciele wurników, którzy są członkami stowarzyszenia dozoru kotłów w Poznaniu obowiązują opłaty o 20% niższe od § 1 pod lit. A wymienionych.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Z dniem tym tracą moc obowiązującą rozporządzenia wydane w przedmiocie unormowanym niniejszym rozporządzeniem.

Minister Przemysłu i Handlu: *Józef Kiedroń*

730.**Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu**

z dnia 22 sierpnia 1924 roku

w sprawie domieszek dopuszczalnych w myśl przepisów probierczych.

Na mocy art. 1 ustawy z dnia 16 lipca 1920 r. o upoważnieniu Ministra Przemysłu i Handlu do wydawania zarządzeń w zakresie nadzoru nad przemysłem złotniczym i handlem wyrobami złotniczymi oraz organizacji urzędów probierczych na obszarach b. zaborów: austriackiego i rosyjskiego (Dz. U. R. P. № 70, poz. 470) zarządza się co następuje:

§ 1. Jako domieszki prócz metali wymienionych w rosyjskiej ustawie probierczej, obowiązującej na obszarze b. zaboru rosyjskiego i w austriackiej ustawie probierczej, obowiązującej na obszarze b. zaboru austriackiego, wolno używać również palladu i niklu.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Przemysłu i Handlu: *Józef Kiedroń*

731.**Rozporządzenie Ministra Skarbu**

z dnia 9 sierpnia 1924 r.

w sprawie określenia ilości, miejsca urzędowania i składu komisji szacunkowych dla podatku dochodowego na obszarze m. st. Warszawy.

Na mocy art. 32 ustawy o państwowym podatku dochodowym w brzmieniu, ogłoszonym w rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 14 lipca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 77 poz. 607), zarządza się co następuje:

§ 1. Na obszarze m. st. Warszawy tworzy się 35 komisji szacunkowych dla podatku dochodowego, a w szczególności dla okręgu:

- a) I urzędu skarbowego podatków i opłat skarbowych dziesięć komisji szacunkowych,
- b) II urzędu skarbowego podatków i opłat skarbowych osiem komisji szacunkowych,
- c) III urzędu skarbowego podatków i opłat skarbowych osiem komisji szacunkowych,
- d) IV urzędu skarbowego podatków i opłat skarbowych sześć komisji szacunkowych,
- e) V urzędu skarbowego podatków i opłat skarbowych trzy komisje szacunkowe.

Miejscem urzędowania komisji jest siedziba właściwego urzędu skarbowego podatków i opłat skarbowych.

§ 2. Komisje szacunkowe, o których mowa w § 1 niniejszego rozporządzenia, należy tworzyć w składzie 8-miu członków i tyluż zastępców.

§ 3. Z chwilą ukonstytuowania komisji szacunkowych na podstawie niniejszego rozporządzenia rozwiązuje się dotychczasowe komisje szacunkowe dla podatku dochodowego na obszarze m. st. Warszawy, z równoczesnym przekazaniem niezakończonych spraw nowoutworzonym komisjom szacunkowym.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od roku podatkowego 1924.

Jednocześnie traci moc obowiązującą § 3 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 30 lipca 1921 r. (Dz. U. R. P. № 75 poz. 517).

Kierownik Ministerstwa Skarbu: *C. Klarnier*

732.**Rozporządzenie Ministra Skarbu**

z dnia 13 sierpnia 1924 r.

w sprawie znajdującego się na obszarze województw: warszawskiego, łódzkiego, kieleckiego, lubelskiego, białostockiego, nowogródzkiego, poleskiego, wołyńskiego i okręgu administracyjnego wileńskiego mienia osób nieobecnych, uznanych za zaginione lub za zmarłe; mienia, znajdującego się w zarządzie, ustanowionym przez b. okupantów lub przymusowym zarządzie państwowym; mienia, należącego do osób prawnych, pozbawionych możliwości wykonywania swych praw, oraz mienia, przechodzącego na własność Skarbu Polskiego na zasadzie art. XII Traktatu Pokoju między Polską a Rosją i Ukrainą.

Na podstawie art. 2 i 8 ustawy z dnia 4 lipca 1923 r. o organizacji i zakresie działania Głównego Urzędu Likwidacyjnego (Dz. U. R. P. № 75, poz. 583) zarządza się co następuje:

§ 1. Główny Urząd Likwidacyjny ustali stan faktyczny, względnie przeprowadzi rejestrację, wszel-

kich majątków, praw i interesów na obszarze województw: warszawskiego, łódzkiego, kieleckiego, lubelskiego, białostockiego, nowogródzkiego, poleskiego, wołyńskiego i okręgu administracyjnego wileńskiego;

- a) należących do osób nieobecnych, lub uznanych za zaginione lub zmarłe, o ile w ostatnim wypadku nie zostało ukończone postępowanie spadkowe (Dekret Naczelnika Państwa z dnia 16 grudnia 1918 r. w przedmiocie ochrony majątku nieobecnych właścicieli — Dz. P. P. P. № 21 poz. 68; ustawa z dn. 27 stycznia 1922 w przedmiocie zmiany i uzupełnienia niektórych przepisów obowiązującego w b. Królestwie Polskim Kodeksu Cywilnego z r. 1825 oraz ustawy postępowania cywilnego, dotyczących nieobecnych i zaginionych — Dz. U. R. P. № 11 poz. 87, oraz rozporządzeń Rady Ministrów z dn. 15 maja 1922 r. — Dz. U. R. P. № 43 poz. 360 i z dn. 26 marca 1924 r. — Dz. U. R. P. № 32 poz. 326),
- b) znajdujących się w zarządzie, ustanowionym przez b. okupantów lub w przymusowym zarządzie państwowym na zasadzie dekretu Naczelnika Państwa z dnia 16 grudnia 1918 r. (Dz. P. P. P. № 21 poz. 67) oraz rozporządzeń Rady Ministrów z dn. 9 sierpnia 1921 r. (Dz. U. R. P. № 71 poz. 474) i z dn. 24 sierpnia 1922 r. (Dz. U. R. P. № 78, poz. 705),
- c) należących do osób prawnych, pozbawionych możliwości wykonywania swych praw,
- d) przechodzących na własność Skarbu Polskiego na zasadzie art. XII Traktatu Pokoju pomiędzy Polską a Rosją i Ukrainą, podpisanego w Rydze dnia 18 marca 1921 r. (Dz. U. R. P. № 49, poz. 300).

§ 2. W miarę wykonania zadań, wskazanych w § 1 niniejszego rozporządzenia, Główny Urząd Likwidacyjny będzie donosił o wynikach właściwym urzędowi prokuratorskim i Prokuratorji Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej, lub też porozumiewał się z właściwymi urzędami i władzami w celu powzięcia dalszych decyzji.

§ 3. W celu wykonania zadań, powierzonych przez niniejsze rozporządzenie, poleca się Głównemu Urzędowi Likwidacyjnemu zwracać się do właściwych ministerstw i władz administracyjnych i samorządowych o wszelkie informacje i materiały oraz wszelką pomoc i współdziałanie przy przeprowadzaniu ankiet i rejestracji, zarządzonych przez Główny Urząd Likwidacyjny.

§ 4. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Prezesowi Głównego Urzędu Likwidacyjnego.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Kierownik Ministerstwa Skarbu: *C. Klarnier*

733.

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych

z dnia 14 sierpnia 1924 r.

o urządzeniu i utrzymywaniu zakładów kąpielowych publicznych.

Na podstawie punktów 1, 8, 10 i 24 art. 2 Zasadniczej ustawy sanitarnej z dnia 19 lipca 1919 r. (Dz. P. P. P. № 63, poz. 371), art. 24 ustawy z dnia 25 lipca 1919 r. w przedmiocie zwalczania chorób zakaźnych oraz innych chorób, występujących nagminnie (Dz. U. R. P. № 67, poz. 402), rozporządzeń Rady Ministrów z dnia 24 listopada 1921 r. (Dz. U. R. P. № 100, poz. 720) i z dnia 1 lipca 1922 r. (Dz. U. R. P. № 64, poz. 569) oraz § 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 18 stycznia 1924 r. w przedmiocie rozdziału kompetencji Ministra Zdrowia Publicznego (Dz. U. R. P. № 9, poz. 86) zarządza się co następuje:

§ 1. Moc obowiązująca rozporządzenia Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 12 lipca 1922 r., wydanego w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych o urządzeniu i utrzymywaniu zakładów kąpielowych publicznych (Dz. U. R. P. № 77, poz. 698), przedłuża się na dalsze dwa lata.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 18 września 1924 r. i obowiązuje na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej prócz województw pomorskiego i poznańskiego oraz górnośląskiej części województwa śląskiego.

Minister Spraw Wewnętrznych: *Z. Hübner*

Sprostowanie:

W Dz. U. R. P. z 1924 r. № 70, poz. 679 w rozporządzeniu Naczelnego Nadzwyczajnego Komisarza do spraw walki z epidemjami z dnia 19 lipca 1924 r. w wykazie osad miejskich w województwie Białostockiem w p. 10, w pow. suwalskim, zamiast: „Pińsk”, winno być „Puńsk”.